

11te Aarg.

1880.

20de Bind.

For Hjemmet.

Et Tidsskrift

for

nyttig og underholdende Læsning.

Udgivet af N. Thronsdien.

30te September — 18de Hefte.

Decorah, Iowa.

Pa Udgiverens Forlag.

Trykt i den Norske Synodes Bogtrykkeri.

Entered at the Post-Office at Decorah as 2nd class matter.

„For Hjemmet“

et Tidsskrift for nyttig og underholdende Læsning.

Det indeholder et afvejelende og omhyggelig udvalgt Læsestof, bestaaende af historiske Skildringer, Efterretninger om Opfindelser og Opdagelser, Missionsberetninger, Reisebeskrivelser, Skildringer af Lande og Folk, Dyre- og Planteliv samt

Fortællinger, Digte, Gaader og Blandinger.

Det udkommer med to Aar i Omflag to Gange om Maanedn (15de og 30te) og koster \$2.00 (til Norge og Danmark \$2.50) om Aaret i Forud. Dermed er ogsaa Portoen betalt. Klubber paa 6 betalte Exemplarer faa det 7de frit. Penge sendes helst i Money Orders, Drafts (helst paa Chicago) eller Registered Letters, da Posterne ikke overalt ere sikre. Nye Subskribenter behage at melde sig snarest muligt.

Adresse: **N. Thronsdjen**, Drawer 14, Decorah, Iowa.

Vil man benytte anden Mand's Hjælp til at indsende Penge, da se til, at Vedkommende er paalidelig.

7 forudbetalte Exemplarer sendes 1 Aar for \$12.00.

Ældre Bind af „For Hjemmet“, se sidste Side.

Succesfor til **N. S. HASSEL** Decorah, Iowa.
Frederic Ström & Co.
har et fuldstændigt Udvalg af gode Kolonialvarer (Groceries), samt af Slags saltet og røget Fisk. Extra fin norsk Medicintran og andre norske Varer.

Judhold af 18de Bind (1879 II.) af „For Hjemmet“.

„Kun dagligdags er al din Dont“. — Hugenotterne som Galeflaver. — Japanejerne. — Den gamle Thepotte. — Brev til Layard fra en tyrkisk Kadi. — Sokrates's Fængsel og Død. — Strøtanker. — Jøderne i Konstantinopel. — Gaader og Oplosninger. — Blandinger. — Pater Klemens. — Buggesang. — Gustav Wasas Historie. — Prinds Louis Napoleon's falden. — Møllen og Vækkene. — Jordklodens Indre. — Siv Gud Vren. — Til Ungdommen. — Smaa historiske Notitser. — Den gamle Mand og Præsten. — Læsefrugter — Ved det døde Hav. — Hvad hedte den barmhjertige Samaritan? — Sønnen i rette Tid. — Washingtons Marimer. — Rimbreve fra navnkundige Mænd. — Insjekternes Musselstyrke. — Verdenspostvæsenet. — Benedetto Marcelli. — Fra Madagaskar — Til Belysning af en Anekdote, som fortælles om Pascal. — Mærkelige Tal. — Evang. lutherst Folketalender, anmeldt. — Til Professor M. J. Monrad. — John Maynard.

Bindet bestaar af 12 Hefter, 356 Sider, samt Titelblad og Register og sendes portofrit for \$1.00.

N. Thronsdjen,
Dr. 14, Decorah, Iowa.

En Hjemmet.

Et Tidsskrift for nyttig og underholdende Læsning.

11te Aarg.

30te September 1880.

18de Hefte.

Krukken.

En Fortælling af Christoph Schmid.

1.

Kjøbmand Frank var en af Byens bedste Borgere. Han var agtet som en redelig og samvittighedsfuld Mand, og Jngen overgik ham i Orden og Digtighed i Forretninger. Alligevel paastod Mange, at der var noget Underligt i Alt, hvad han foretog sig. Han gik klædt saaledes, som det var Mode for femti Aar siden, og Alt, hvad man saa i hans Hus, var ligesaa gammeldags. Der var prægtige Speile og Tapeter og mange kostbare Ting, men det var Alt sammen fra hans Faders eller hans Bedstefaders Tid.

I Franks Hus stod Alle tidlig op og gik tidlig tilfængs. Frank saa meget paa Sparksomhed i alle Ting. Han taalte ikke, at der blev ødøst med Papir og Lak i Kontoret, og han irettesatte Tjenerne strengt, naar de brændtelys til Unytte. Derfor fik han Ord for at være altfor sparksom. Mange kaldte ham ligefrem gjerrig; der var dem, som havde bedet ham om Penge, og hvem han kun havde givet det Raad at være flittige og sparksomme. Men

saa var der igjen Andre, som roste ham for Godgjørenhed, og det var Trængende, som aldrig havde tænkt paa at bede ham om Noget, men hvem han alligevel havde hjulpet.

Sønnen Fredrik kom hjem, efter at han havde været i England. Det var en vakker ung Mand, som klædte sig efter nyeste Mode, og nu mente Folk, at Fader og Søn ikke vilde komme godt ud af det med hverandre. Men deri toge de Feil, thi Faderen havde Jntet imod, at Sønnen fulgte Moden, og han lod ham klæde sig, som han vilde. Fredrik var sin Faders eneste Arving, og de rigeste Kjøbmænd i Byen vilde have priset sig lykkelig ved at saa ham til Svigersøn. Det blev ogsaa sagt, at Fredrik Frank og den rige Grosserer Wors eneste Datter skulde blive et Par. Alle Folk fandt det rimeligt, thi Frank og Worf havde altid været gode Venner. Worf var den rigeste Mand i Byen efter Frank, og Frøken Worf var en vakker ung Pige. Det lod til, at Fredrik foretrak hende for andre unge Piger, og at Faderen Jntet havde derimod.

Men med en Gang var det forbi med Benflabet, og det var ikke Tale mere om Giftermaal. Folk spurgte: „Hvoraf kan det komme?“ og Svaret var: „Na, det er vel den underlige gamle Frank, som er Skyld i det“.

Frederik fattede Tilbøielighed for en ung Pige, som rigtignok var meget smuk og velopdragen, det kunde Jngen nægte, men som ikke eiede en Skilling. „Det bliver der Intet af“, sagde Folk, „det giver gamle Frank aldrig sit Samthkke til.“ Man blev ved at paastaat det Samme, indtil der blev lyst fra Prædikestolen for Hr. Frederik Frank og Frøken Marie Alkmer.

Gamle Frank gik aldrig i Gæstebud, og havde sjelden Fremmede hos sig. „Det Bryllup kommer nok til at gaa stille af“, mente man. Men alle de bedste Folk i Byen bleve budne i Bryllup til gamle Frank, og Jngen, lod det til, havde Noget imod at komme. Hr. Bork med Kone og Datter vare de Æneste, som undskyldte sig; de reiste paa Landet nogle Dage i Forveien.

Gjæsterne talte mellem sig om alle de underlige gamle Ting, som de skulde faa se. „Vi kunne tænke os, at vi ere komne halvhundrede Aar tilbage i Tiden“, sagde de. Men den Gang tog de ogsaa fejl. Bærelserne vare prægtige og smukt møblerede efter nyeste Mode, og ved Bordet var ikke andet fra forrige Aarhundrede end Vinen.

Gamle Frank var saa munter den Dag, at hans ældste Venner mente, at de havde aldrig før seet ham saaledes, ikke engang i hans Ungdom. Der var dem, som hvistede til hverandre, at Jngen kunde blive

klog paa den gamle Mand; det var ikke saa stor Lykke, Sønnen gjorde, saa det var værdt at gjøre noget Bæsen deraf. „Bruden eier ikke en Skilling“, sagde de, „gamle Frank har selv maattet give hende Alting, lige til Brudekjolen, hun har paa. Men han er altid anderledes end andre Folk.“

Ved Bordet gik det prægtigt til. Da Desertten var sat frem, gik Frank ud og kom strax efter ind igjen med en stor Verkruffe, som han satte midt paa Spisebordet, lige under Ujsekronen. Krudden var rigtignok smukt pyntet med friske Blomsterkrandsse, men den stak alligevel underligt af mod alt det Øvrige paa Bordet. Gjæsterne saa paa hverandre, og det var ikke frit for, at Nogle af dem trak lidt paa Smilebaandet. De havde ventet at faa se noget Underligt hos gamle Frank, og endelig kom det da ogsaa.

„Ja jeg siger ikke Noget om, at J le, mine Herrer og Damer“, sagde Frank. „En simpel Verkruffe paa et Gæstebudsbord pleier man ikke at se. Det er ikke Andet end en almindelig simpel Verkruffe til at bære Vand i, men uden den havde vi ikke været samlede her idag. Jeg har derfor fylt den med god gammel Rhinssvin, og naar J have hørt, hvorledes det er gaaet til med den, tror jeg, J ville være enige med mig i, at den er værdig til den Plads, den har faaet paa Bordet.“

2.

Nu bleve Gjæsterne nysgjerrige og bade Frank om at fortælle dem Historien om Krudden. Han fortalte: „Det var en Aften i Høst, jeg kom fra min Have, som ligger udenfor

Byen, og skulde gaa hjem. Jeg havde høstet Øblerne af nogle Trær, som jeg selv har plantet, og dette Arbeide havde moret mig saa meget, at jeg ikke havde lagt Mærke til, at Himlen var bleven overtrukket, og at det truede med Regn. Da jeg kom til Byen, regnede det stærkt, og det blæste koldt. Jeg gik gjen-nem den trange Gade i Forstaden, forbi Springvandet med Stenløven, der gaber saa høit, som om den vilde sluger alle dem, som komme der og hente Vand. Den Gang var der ingen Anden der end en vacker ung Pige, men som jeg ikke vil nævne for ikke at gjøre hende udsæelig“, sagde Frank smilende og saa paa Bruden, som slog Øinene ned og blev rød. „Den store Lerkruffe, som vi have for os her paa Bordet, og som nu er fyldt med Vin og pyntet med Blomster, stod under Springen. Den unge Pige ventede taalmodigt paa, at den skulde blive fuld. Det gik ikke hurtigt, thi uagtet Løven gaber saa høit, rinder Vandet meget langsomt. Hun havde et stort hvidt Lærklæde over Hovedet og skjald af Kulde. Den, som saa hende staa der, maatte føle den inderligste Medlidenskab med hende.

„God Aften, kjære Barn“, sagde jeg saa venligt, jeg kunde, „De er vist ikke vant til at bære Vand selv.“

Hun blev rød og svarede ikke, men hørte Hovedet lidt, som om hun vilde give mig Ret.

„Den Kruffe, De har der, er altfor stor og tung for Dem“, blev jeg ved.

„Ja, den er rigtignok temmelig tung“, sagde hun med et lidet Smil.

„Kan De ikke saa Noget til at gjøre det Arbeide for Dem“, spurgte jeg.

„Nei, ingen Anden vil gjøre det“, sagde hun.

„Kan jeg ikke gjøre Noget for Dem?“ sagde jeg.

„Jeg ved ikke, hvad det skulde være“, sagde hun venligt, „uden om De vilde hjælpe mig lidt med Kruffen, saa jeg kan faa den paa Hovedet.“

Det gjorde jeg, og hun takkede, som om jeg havde vist hende en stor Velgjerning og gik sin Vej med den store Kruffe paa Hovedet.

Det er dog haardt, tænkte jeg, at en saadan Pige skal gaa selv og bære Vand. Det er klart, at hun er af god Familie, man ser det ikke alene af hendes Paaklædning, men man mærker det af hendes Sprog og hele Væsen. Men det er ligesaa klart, at hun er fattig, og jeg maa se til at faa vide Noget om hende og hjælpe hende, saavidt det er muligt.

Jeg lagde Mærke til, i hvilket Hus hun gik ind. Der boede en Snekker, som eiede Huset, og man sagde mig tillige, at en fattig gammel Kone leiede et Værelse i Baghuset. Snekkeren havde et Oplag af Møbler, som han solgte. Næste Aften, da jeg gik min sædvanlige Spadsjertur og kom forbi Snekkerens Hus, gik jeg derind for at kjøbe et eller andet. Manden var meget høflig og bad mig at gaa op ad Trappen. „De har mange Værelser“, sagde jeg, „De maa tage ind en god Skilling i Husleie.“

„Na nei“, sagde Manden, „her ovenpaa ere alle Rum fulde af færdige Møbler; nedenunder bliver rigtignok en liden Stue ledig en af Dagene, den kan jeg leie bort. Det er en god Stue og den har Udfigt til Haven.“

„Det kunde nok være, at jeg leiede den“, sagde jeg, „jeg har just Brug for en sliq Stue. Kan jeg faa se den?“

„Det kan De“, sagde han. „Der bor en gammel Kone, men hun betaler næsten Jugenting, og dersom De vil give mere i Husleie, skal De faa Stuen i denne Dag.“

Jeg blev vred paa Manden, fordi han kunde være faa haardhjertet, men jeg sagde alligevel Intet. Jeg tingede med ham om et Skrivebord, men jeg var faa nøie om en Dalers Penge, at der ikke blev noget af Handelen.

„Folk, som se faa nøie paa Skillingen, maa finde sig i, at Andre gjøre det samme“, sagde jeg, men jeg skjante nok, at han i sit Hjerte bestyldte mig for Gjerrighed.

Idet vi gik ned ad Trappen, sagde jeg til ham: „Jeg vil gjerne se den Stue, som De talte om. Kanste vi kunne komme bedre overens om den.“

Han luffede Døren op, og vi gik ind. Der sad gamle Marthe og spandt. Dengang kjendte jeg hende ikke, men Redeligheden og Agtværdigheden stod strevet udenpaa hende, og jeg har siden seet, at jeg ikke tog fejl. Da hun hørte, hvad vi kom for, gav hun sig til at græde bitterlig.

„D nei“, sagde jeg, „græd ikke. Jeg kommer ikke for at jage Eder ud. Jeg vil leie Stuen af Mesteren, for at I skal faa have den i Fred og Ro, faa længe I lever.“

Jeg blev snart enig med Mesteren, thi jeg gav ham mere, end han forhrede. Han gik vel tilfreds ud af Døren, men i det Samme rystede han paa Hovedet, og Meningen deraf,

tænker jeg, var: „Gamle Frank er da rigtig en underlig Skruer, faa kneben paa en Kant og faa rundhaandet paa en anden. Intet Menneske kan blive klog paa ham.“

3.

„Gamle Marthe taffede og velsignede mig den ene Gang efter den anden“, blev Frank ved. „Jeg satte mig hos hende paa en brøstfældig Stol, den eneste, som fandtes i Stuen foruden den, som Marthe selv sad paa, og gav mig i Snak med hende. Skrukken, som jeg første Gang havde seet paa Gaden, og som I, mine ærede Gæster, nu ogsaa have den Ære at kjende, stod paa en Skammel i et Hjørne af Stuen. „I har lang Veie efter Vand“, sagde jeg, „hvorledes kommer I ud af det med at bære den store, tunge Skrukke der.“

„Ja, derom kunde jeg nok fortælle noget“, svarede hun, „men jeg er bange for, det blev en lang Historie.“

Jeg svarede, at jeg gjerne vilde høre Alt, hvad hun havde at fortælle. Og nu fortalte hun:

„Jeg har engang seet bedre Dage; det var, da jeg tjente hos Amtmand Alfmer. Det var den bedste Mand, Jorden kunde bære. Han gjorde vist ikke en Sjæl Uret, men hvor han kunde komme til at gjøre noget Godt, der var han strax færdig til at hjælpe; derfor var han ogsaa fattig, da han døde. Jeg var hos ham paa det Sidste og hørte, hvorledes han trøstede Fruen og bad hende slaa sin Lid til ham, som er Enfers og Faderløses Forsvar. Han bad hende opdrage deres eneste Datter til Nøisomhed og Gudsfrugt og vogte hende vel for al Forsænge-

lighed. Hun lovede ham det, og hun har holdt Ord, det er vist nok. Lille Marie bad han at læse flittigt i Guds Ord, saa hun kunde lære at elske sin Frelser og være sin Moder lydlig, hvis eneste jordiske Glæde hun herefter skulde være. Til mig talte han ogsaa nogle venlige Ord og takkede mig, for jeg havde pleiet ham, medens han var syg. Al, det var saa Lidet, hvad jeg havde gjort for ham.

Da han var død, maatte Fruen flytte ud af det Hus, hvor de havde boet saa længe, og hun fik kun en liden Pension at leve af. Jeg skjønte godt, at hun ikke havde Raad til at holde Pige, men at hun alligevel ikke vilde sige mig op. For ikke at være Fruen til Byrde flyttede jeg til en Søster, som jeg havde her i Byen, og vi sloge os taalelig godt igjennem ved vort Arbeide. For et Par Aar siden kom Fruen og Frøken Marie, som nu er en voksen Pige, ogsaa herind til Byen. De mente, at de skulde finde bedre Udkomme her ved Haandarbeide. Strax efter at de vare komne, ledte Frøken Marie mig op. Min Søster var imidlertid død, og det gif mig ikke godt, men saa glad, som jeg blev, da jeg saa det Englebarn igjen, kan jeg ikke sige.

Hun var saa kjærlig imod mig, og vi græd begge to af Glæde ved at se hverandre igjen. Siden den Gang kommer hun hver Dag og ser til mig, og hun ved ikke, hvad Godt hun skal gjøre mig. Ja, De vil vel ikke tro, hvad jeg siger, men det er nu sandt alligevel: siden jeg fik ondt i Benet, saa jeg ikke mere har godt for at gaa, saa henter hun selv Vand til mig hver Dag. Hun kunde

ikke rigtig komme ud af det med Bøtten, derfor kjøbte hun den Krulle, som staar der borte i Krogen, i den bærer hun Vand. Ja, det er et velsignet Barn. Men han, der ikke lader en Drif koldt Vand ulønnet, han vil nok ogsaa lønne hende. Jeg har ogsaa sagt hende det hundrede Gange, at det kommer til at gaa hende godt; men endnu ved hun rigtignok ikke af Andet end Armod og Modgang, stakkels Barn. Moderen er ikke rask, og Marie arbeider for dem begge. Hun er flink nok, men hun faar ikke stort for Arbeidet. Det er saa tungt at tænke paa, at hun ikke skal have det bedre."

4.

„Jeg sad længe hos Marthe og talte med hende“, blev Frank ved, „jeg trak Tiden ud, fordi jeg vilde se, om ikke Frøken Marie — hun, som nu er min kjære Svigerdatter, — vilde komme, thi det var den Tid, da hun pleiede at hente Vand. Tilfældigt kom hun. Da hun saa mig, blev hun staaende ved Døren, som om hun ikke vidste, hvad hun skulde gjøre, men Marthe raabte til hende: „Kom kun, Frøken Marie, jeg har godt Nytt at fortælle Dem, nu er vor største Sorg slutt. Tænk bare, Hr. Frank vil betale Husleien for mig: nu skal De ikke mere give ud Deres egne Sparestillinger for min Skyld, som De har gjort før.“

Jeg fik Lykt til at sætte Marie paa en liden Prøve og sagde derfor: „Det er vakkert af Dem, kjære Barn, at De saaledes tager Dem af gamle Marthe, men man kan ogsaa gaa for vidt. At gaa paa Gaden og bære Vand, det er for me-

get for en ung Dame. Det passer sig ikke."

Marie saa alvorligt paa mig og sagde: „Det kan aldrig være upassende at hjælpe sin Næste, naar man kan. Jeg tror heller ikke, at det er Deres Mening, Hr. Frank, ellers vilde De ikke igaar paa Gaden have hjulpet mig med Krukken. Man kunde jo ogsaa sige, at det ikke passer sig for en Mand i Deres Stilling."

„Det er noget Andet", svarede jeg; „at være høflig mod en Dame er altid passende. Det var desuden kun en Gang, men De gaar hver Dag og i alle Slags Veir. Det er at gjøre sig selv til Tjenestepige. Vilde De bære Vand til alle dem, som ikke kunne gjøre det selv, saa fik De nok at bestille."

Marie lo. „Ja, det er sandt", sagde hun, „det vilde blive for meget, selv for den bedste Willie. Men det er ikke mere end min Pligt at gjøre Mit, hvad jeg kan, for Marthe. De ved ikke, hvad hun har været for mine Forældre, og hvad hun har været for mig. Jeg maatte være mere end utaknemmelig, naar jeg kunde glemme det. Forresten var jeg heller ikke Vand selv, hvis jeg kunde saa nogen Anden til at gjøre det. Engang leiede jeg en Pige til det, men hun blev ofte borte, og saa sad Marthe her og havde ikke en Draabe Vand. Derfor syntes jeg, det var bedst at gjøre det selv."

„De maa ogsaa sige, hvad De gjorde med de Penge, Deres Moder gav Dem til Pigen, som skulde baaret Vand til mig. For dem fik eg Melk hver Morgen af Folkene her i Huset; men det er ikke det

Æneste, De har gjort for mig, Frøken Marie."

„O, tal ikke om det, Marthe", sagde Marie, „du har gjort mere for mig, end jeg nogensinde kan gjælde dig. Boede vi ikke saa trangt, og havde vi ikke saa mange Trapper at gaa op ad, saa skulde du ikke saa Lov til at være her alene, men du skulde bo hos os."

Marie tog Krukken og gif, og en Stund efter sagde jeg ogsaa Farvel til gamle Marthe. Paa Hjemveien tænkte jeg over, hvad jeg havde seet og hørt, og jeg fik Lyft til at kende den Moder, der havde en saadan Datter. Jeg gif derop en Dag og bad dem udføre noget Arbeide for mig, som jeg vilde have smukt og godt gjort. Siden kom jeg der oftere, og jeg fandt baade hos Moder og Datter alle de Egenskaber, som jeg fætter mest Pris paa, Orden og Arbeidsomhed, Fromhed og Beskedenhed. Hvad de udførte for mig af Broderier og andre Haandarbejder vare smaa Kunstværker, og jeg gjorde fra min Side, hvad jeg kunde, for at de skulde være ligesaa tilfredse med mig, som jeg var med dem."

5.

„Nogen Tid efter", blev Frank ved, „kom min Søn hjem fra England. Han stoffede ikke i nogen Henseende det Haab, jeg gjorde mig om ham, og jeg tør vel sige, at enhver Fader vilde være stolt af en saadan Søn. Folk i Byen fik strax travlt med at gifte ham bort, de gjorde sig endogaa den Uleilighed at vælge en Kone for ham, og i deres Dine var Alting klappet og klart."

hed er atter indtraadt paa vort Skib. Saa er da dette Aar snart forbi; et Aar, i hvilket jeg har seet og erfaret mere, end nogensinde før i mit Liv, er lagt tilbage. Maatte det kun tjene til mit Bedste! Men Dig maa jeg takke, min tro Herre og Frelser, for al den Naade og Barmhertighed, hvilken Du i dette Aar saa utallige Gange har vist mig. Hvorvel mange Timer har været mørke og sørgelige, saa har jeg dog haft mange behagelige Timer, i hvilke Gud har forundt mig mere end nogensinde før, at nyde Salighed ved Frelserens, min eneste, mest trofaste Vens Nærværelse. Herren har opholdt mig i alle Farer og Besværligheder, og jeg nyder Benstøb og Agtelse af Alle paa Skibet. Alt dette har jeg ved Herrens uendelige Godhed! Saa kan jeg da idag ved Aarets Slutning istemme med et taknemmeligt Hjerte: „Til Din Ære vil jeg synge, o Herre; thi hvo er dog saa god, som Du? Dig vil jeg bringe mine Sange, af, giv mig dertil Din Aands Kraft“ og: „Ligesom Ønen dækker sine Auger med Vingernes, saaledes har ogsaa den Høiestes Arm altid beskyttet mig. Guds Engel har afvendt det Onde, som Djævelen vilde gjøre. Alt paa Jorden lever kun en kort Tid, men Guds Kjærlighed varer evindeligt.“ (Temperatur i December: Maximum ÷ 3°; Minimum — 40°; Middeltemperatur — 24° F. eller: Maximum — 14°; Minimum 32°; Middeltemperatur — 25° R.).

Onsdag, 1. Jan. (Temp. — 29° F. = — 27° R.). Saa langt har du bragt os, Herre! Vær prisefor Alt, Du hidtil har gjort.

Vi stole paa Dig, Du skal føre os, Din Kjøp og Din Stab skal fremdeles lede os.

Veiret er behageligt, men den stærke Vind gjør Kulden lidende. Isen blev maalt: 3 Fod og 6 Tommer. Sundhedstilstanden paa Skibet er tilfredsstillende. De 5 Syge lide kun i de frosne Lemmer. I dag er det stor Festdag for Mandskabet. Strax i Morges uddeltes Extraforpleining og Grog. I Formiddags var der stor Mønstring paa Dækket ved hvilken Kapteinen i en Tale til Mandskabet opfordrede dem til at være fremdeles ved godt Mød og opføre sig vel. Efter Mønstringen gik vi med Kapteinen i Spidsen gennem Matrosernes Dæk og blev forundrede over at finde en smukt dekoreret Sal. The lower deck var prydet med brogede Flag og Billeder. Paa Bordene stod Budding og Roastbeef, Alt anrettet paa den mest indbydende Maade. Matroserne var alle nærligt antrukne og bragte Kapteinen 3 kraftige Hurraer. Fra hvert Bordselskab blev der tilbudt os Prøver paa deres Koekunst. En saadan Matrosfest er for en Ubant, som mig, meget interessant. Hele Salen var ophlyst. Af Blomster var der rigtignok ingen her, men Jaæ synes ogsaa blot om Flag og paa Papir malede Ankere o. s. v. Kapteinen var indbudet til Middag hos Officererne. Alle var muntre og fornøjede. Efter Kaffeen blev vi indbudne af Matroserne til en deklamatorisk Underholdning. En Matros forestillede Lord Nelson og en anden en fransk Admiral; de udsægtede med Ord Slagene ved Gibraltar(?) og Trafalgar endnu en Gang. Derefter

blev der affunget flere Sømands- fange og tilsidst God save the queen! Derpaa blev Dagens Fests- ligheder endt med Signalet: „Op med Hængekøjerne“. Jeg gik ogsaa snart til Sengs, thi sidste Nat sov jeg ikke meget.

M a n d a g, 6. Jan. (Temp. — 24° F. = R.). Veiret i det nye Aar er behageligt. Det er koldt, men tillige stille, saa at Skibsmand- skabet daglig har Lege paa Isen, og kan saa den for Sundheden nød- vendige Bevægelse. Man lægger mange Planer til at fordrive Tiden i den Del af Vinteren, som vi endnu skal tilbringe i Isen. Skibslivet gaar massinmæssigt sin Gang, den ene Dag er som den anden, og ethvert Arbeide sker hver Dag til den samme Tid. Under- dækket og alle Kahytter ere ophyste med Lamper og Talglys. Enhver Abning i Skibet er omhyggelig tilbækket, Indgangene forsynede med dobbelte Døre. Kl. 5 om Morge- nen driver Skibsvagternes Signal Matroserne ud af deres Hængekøjer, der sammenføres og lægges sammen paa en bestemt Plads. Før Fro- kosten rengjøres Skibet ind- og ud- vendig. Kl. 8 spises Frokost. De i Bordsejlsfaber paa 8 Mand inddelte Matroser sætte sig omkring Kjedel- en, hvoraf Enhver faar sin Portion. Med den bedste Appetit fortærer de sin Portion Chokolade og 1½ Pund Skibstvebaffer. Dampen af Kjed- len og det sammentrængte Mandskab frembringer en tyk Taage. Fra denne Atmossfære paa plus 50° stiger man en kort Trappe op til Dækket og er inden saa Sekunder i en Kulde paa minus 54°. Signalet gjør Ende paa Frokosten og den

gemhytlig Pasfar. Enhver trækker sine varme Klæder paa og gaar paa Fordækket. Kun nogle Faa blive tilbage for at tage af Bordene, vasse op og bringe Alt i Orden. Kl. 9 kalder Signalet Enhver op paa Fordækket til Mønstring. Derpaa gaar Mandskabet ud paa Isen og fordriver Tiden saa godt som muligt til Kl. 11½. 8 Mand maa samle ren Sne eller Is til Skibskøkken, der forvandler samme til Vand. Kl. 12 spises Middag. Saltet Oze eller Svinekjød, Urter, Melboller eller stegte Poteter udgjør Maaltiderne. Officererne spise Kl. 2. Kl. 1½ dri- ver Signalet atter Mandskabet ud paa Isen, hvor man ser dem gaa op og ned enkeltvis eller i Grupper. Kl. 4 kommer Enhver for det Næste skjælvende af Kulde tilbage. Nu kommer Aftensmaden, der bestaar af The og Skibstvebaffer, derpaa et Glas Grog, som Proviantmesteren uddeler, tilligemed en Pipe Tobak; fra 6 til 7½ er Skoletid, derpaa Fritid til 8½, da Signalet „Til Sengs“ lyder. Saaledes gaar det den ene Dag som den anden. De, der ikke beskæftige sig paa egen Haand med at læse, skrive, tegne eller strikke, er ilde deran. Min Kahyt er aaben for Enhver, og til min store Glæde ser jeg ofte Nogle komme, hvilke jeg forelæser Noget og derpaa under- holder mig med om det Væste. Her i denne Ensomhed, ved denne Man- gel paa verdslige Fornøielser og med den stærke Følelse af Menne- stets Afmagt opvækkes Trangten efter den høiere Bestyttelse og Fortrøst- ning.

T i r s d a g, 14. Jan. (Temp. — 49° F. = — 36° R.). Klart, men koldt Veir. Vi saa Sporene

af 3 Kendsbyr. Dette modbevise Dr. Richardsons og andre Reises Beskrivelse, at alt Vildt om Vinteren trækker sig fra Polarlandene til det nordamerikanske Fastland. Ved Siden af Skibet er der bygget en Snehytte paa Isen, i hvilken der støbes Talglis. Vort Lysforraad blev nemlig under Equator sammensmeltet til en stor Klump, og Lysene maa støbes paany. I Mangel af Former bores Huller i Sneen og Lysene støbes i disse. Det er bedre, naar man først beklæder Hullerne med stærkt, vaadt Papir; da gaar der ikke saa meget Talg tabt.

Tirsdag, 28. Jan. Veiret er næsten uafsladeligt lyst og klart, ingen Sky paa Himmelen; Stjernerne blinke Dag og Nat. I de sidste Dage fortrænges disse Stjernenætter af det i kort Tid varende tiltagende Dagslys. Den lange Uvirkomhed bliver mig ofte utaalig. Igaar gik vi med Kapteinen for første Gang paa lang Tid til Princess-Koyal-Den, men kom tilbage med forfrosne Ansigter. Vi maa nu med forbundet Ansigt holde os i Kahytten og trøste hverandre, saa godt vi kan.

Fredag, 31. Jan. (Temp. — 43° F. = — 33½° R.). Nu er en Maaned heldig tilbagelagt. Igaar saa vi ogsaa for første Gang igjen Solen, men det varede blot et Minut. Det indgyder imidlertid nyt Mod og nyt Haab. Veiret var i Løbet af denne Maaned for det Meste klart, men ofte bidende koldt. Ofte frøs Kviksilveret i Thermometret. De 12 Thermometre paa Isen er fyldte med Spiritus. Tykkelsen af den nye Is er 4 Fod og 9 Tommer. 16 Gange har vi havt

Nordlys. (Temperatur i Januar: Maximum — 15°; Minimum — 51°; Middeltemperatur — 33° F. eller: Maximum — 18°; Minimum — 37°; Middeltemperatur — 29° R.).

Onsdag, 5. Febr. Klart, koldt Veir. I Formiddag var jeg med Kapteinen paa Isen. Men mine Tanker vare i mine Forældres Hus; det var nemlig min Moders Fødselsdag. Kapteinen, hvem jeg paa hans Spørgsmaal angaaende min Landsfraværelse meddelte denne Grund, indbød mig til Middag hos sig for at høitideligholde Dagen. I disse Dage har jeg gjort mig et Par Støvler for at kunne gaa paa Fag, naar Dagene blive længere. Jeg har ogsaa begyndt paa et Par for Kapteinen. De bestaa af tykt Klæde med Korfsaal.

Onsdag, 12. Febr. I forrige Uge var jeg meget beskæftiget med Reparation af mine Underklæder. Min Selhundspelts har jeg forsynet indvendig med uldent Foder. For nogle Dage siden kom en Ulv i Nærheden af Skibet. Vor Skibshund Mongo blev sluppet løs og drev den bort. Dagen efter kom den igjen og legede en Tid med Mongo, men blev udenfor Skudvidde. Jeg var nogle Gange paa Princess-Koyal-Island med Kapteinen, men saa intet Levende. Boldspillet paa Isen er atter begyndt, da det er lyst nok til at se Boldene. Hver Aften komme nogle Matroser i Besøg til mig.

Fredag, 28. Febr. (Temp. — 49° F. = — 36° R.). Solen staar nu op allerede Kl. 8. Fade, Kasser og Kister bringes ud af Skibet og sættes paa Isen for se-

nere at bringes til Den. Kapteinen frygter for, at Skibet vil faa flemme Stød, naar Ijsen bryder op. Derfor har han ladet bringe Proviant for 3 Maaneder og en stor Baad til Den, saa Mandstabet i Nødsfald kan redde sig derhen og siden søge hen til Fastlandskysten. Der blev banet en Veir fra Skibet til Den og paa Siderne betegnet med sorte Gjenstande, for at man ikke skulde forvirre sig i Snefog. Denne Vinters Ijs er nu 5 Fod 7 Tommer. Vi har næsten hver Dag Nordlys, men de er aldrig saa skjønne som de, jeg saa i Labrador. De Sngue er næsten alle raske igjen, kun Enkelte, der har forfrosset sine Lemmer, ligge endnu under Kur. (Temperatur i Februar: Maximum—9°; Minimum—51°; Middelttemperatur — 39° F. eller: Maximum—18°; Minimum—37°; Middelttemperatur 31½° R.).

Lørdag, 8. Martz. (Temp. — 39° F. — 31½° R.). I sidste Uge havde vi det smukkeste Veir af Verden. Matroserne bringe daglig Levnetsmidler paa Slæder til Den. Kjøb, Grøntfager, Spiritus, Føde, hvori Krudt og Kugler, en Medicinkasse og flere Kasser med varme Klæder o. s. v. opstables paa Den og glemmes, saa at hverken Ræve eller Ijsbjørne skal kunne gjøre Skade. Da Ladningen var kommen over, blev Matroserne forbudt at komme til Den, for at de ikke skulde fristes til at bore Hul paa Spirituskædet. Kapteinen har den Plan at udsende 3 Slæder i næste Maaned for at undersøge Kysten af de ubekjendte Lande og for at lede efter Spor af Sir John Franklins Skibe. Derjom Ijsen

skulde være brudt op, før Slædeselskabet kommer tilbage, saa skal der ligge en Baad færdig ved Bredden af Prinds Alberts Land til denne Afdelings Afbenyttelse. Under Springfloden i disse Dage hører man Ijsen brage som Kanonstod.

Lørdag, 22. Martz. (Temp. — 29°). Kapteinen, Creswell, Court, Piers og jeg med 2 Matroser var paa det vestlige Land for at tage det i Besiddelse. Flaget blev heiset, og Landet blev kaldt „Baring Land“. Den blændende Sne er besværlig for Øinene; Alle bære Brillen med sortfarvede Glas.

Torsdag, 27. Martz. I dag blev det bestemt, hvilke Officerer og Mandskab der skulde deltage i den forestaaende Reise. Løitnant Gasswell med 8 Matroser, der træffer Slæden, gaar til Wollaston Land; Løitnant Creswell i nordvestlig Retning til Banks Land, og Mr. Wanjatt imod Ost henimod Kap Walkar. Tømmerfolkene holde paa at gjøre Slæder, og Matroserne forfærdige de til Rejsen passende Klæder og Støvler. Der forfærdiges Lamper, Kjelder o. desl. Hver af disse Afdelinger bliver 4 Uger borte fra Skibet.

Mandag, 31. Martz. Veiret er smukt. Man bliver let sneblind, og flere Matroser kunde nogle Dage ikke se. Sneen blev skaffet bort fra Skibsvinduene, saa at vi nu har Dagslys indeni Skibet. Vi har seet Ijsbjørne; en af dem forstyrrede igaar Boldspillet for Matroserne, men var, før man kunde gjøre Jagt paa den, forsvunden. To Ræve blev fanget, og Matroserne anstillede et Slags Rævejagt med Skibshunden. Men Rævene und-

kom tilfidsft. Den bidende Kulde formindskedes imod Slutningen af Maaned. Der har været lidet Nordlys i denne Maaned, men i Stedet derfor har vi nogle Gange haft Vi-Sole. Isen fra dette Aar er nu 6 Fod og 5 Tommer. Sundhedstilstanden blandt Mandstabet god. (Temp. i Marts: Maximum — 5°; Minimum — 51°; Middelttemperatur — 29° F. eller: Maximum—16°; Minimum—37°; Middelttemperatur — 27° R.).

Lørdag, 5 April. (Temp. — 21° F. = — 23½° R.). Dagen bliver stedse længere, Kulden aftager. For det Meste hersker der Vindstille. Skjønt der er 2 Mile til det nærmeste Land, saa gaar dog daglig Flere derhen paa Jagt; men Udbyttet er ringe, da Fægerne ikke kjende til den nordiske Jagt. Jeg var 3 Gange paa Jagt og skjød 21 Kyper og 3 Harer. Snevæggene omkring Skibet ribes nu ned og bortkastes paa Slæder. I dag blev ogsaa Sneen skaffet væk fra Dækket. I Solstnuet viser Thermometret plus 25°, i Skyggen — 25°.

Lørdag, 12. April. (Temp. — 23° F. = — 24° R.). I de sidste Dage blev der optaget Liste over Skibsinventariet. Alt, som befinder sig i Skibet og ikke er Privateiendom, blev bragt op paa Dækket, og af de dertil bestemte Officere nøie undersøgt og opskrevet. Det fremgaar af denne Fortegnelse, at vi endnu har Levnetsmidler, Brændematerial o. s. v. til 2 Aar. Behovsmaterialet er det Gæstest, som ikke strækker til for 2 Vintre. Men vi haaber Alle, at vi vil være komne tilbage til næste Vinter. Det

er meget behageligt, at vi har faaet Dagslys igjen i Kaghytterne. Jeg vandrede idag for mig selv paa Landet og var i Lanterne hos mine Estimoer i Labrador og sang med dem: O Bethania, du Fredens Hytte o. s. v. Henimod Aften var der Skyer paa Himmelen, hvilket vi ikke har seet paa lang Tid.

Thorshdag, 17. April. (Temp. plus 22° F. = — 4½° R.). I de forløbne Dage faldt tæt Sne, siden iforgaars har der været klart Solst. Solen bliver stedse varmere; i Nærheden af Skibet begynder Sneen at blive blød. Rundt om Skibet er Isen borthugget og kastet til Side i en 3 Fods Dybde, for saa langt nede som muligt at udbedre de Dele af Skibetsiderne, der er bestadigede af Isen. Imorgen skal de tre Afdelinger rejse. Udrustningen til et saadant Selstak bestaar i: En Slæde, 10 Fod lang, 30 Tommer bred, 12 Tommer høi, beslaaet med Fern; den veier 64 Bund; et Telt af Seildug, 9 Fod langt, 6 Fod bredt, tilligemed 4 Teltstænger med Jernspidser, Alt tilsammen 60 Bund; to Telttækkener af Bøffelhud, et, som benyttes af Selstakbet til at ligge paa, og det andet til at bedække sig med; dette veier 40 Bund; ni Stykker uldne Sovepuder, 42 Bund tunge; en Spade og en Haks, 5½ Bund; et Røgeapparat til Is- og Snesmelting samt Kaffekogning, bestaaende af en Rjedel, en Lampe o. s. v., 12 Bund tungt; en Sæk med 9 Bliskopper og Skeer, 5 Bund; en Sektant, Dobbeltflinter og Jagtnødvendigheder, 12 Bund; en Bliskasse med Beber, Salt, Fyrtsi, Forbindingsløi og den nødvendige Medicin

osv., 16 Pund; en Sæk med en stor, stærk Koft til at kofte Sneen af Teltet og Klæderne; Støvlesaaler og Skotraad osv., Raketter, bengalsk Ild, Kobberkasser til at opbevare de skriftlige Underretninger, der blive efterladte paa Kyften osv., veier 16 Pund; Krudt og Kugler med Skydegeværer, 15 Pund; en Sæk med Strømper, Støvler, Haandklæder, Kamme osv., 10½ Pund. Dette er tilsammen 298 Pund. Her til kommer nu ogsaa de nødvendige Levnetsmidler. Den daglige Proviant for en Mand er: Svinekjød 1 Pund; Slibstbehalter ¾ Pund; Rum ½ Kande; Kakao og Sukker 5 Lod; Spiritus til Røgning (i: at bruge til Flamme under Røgeapparatet) for en Dag ¼ Kande. Den samlede Vægt af en Slædes Ladning for 42 Dage er over 1000 Pund. Følgelig maa hver Mand trække 130 Pund; Officieren gaar foran Slæden for at udse den letteste Veir over den uejvne Is. Han bærer en Dobbeltflint med Krudt og Kugler, en Riffert, et Kompass og en Bøg for at notere de Beregninger, der gjøres ved Hjælp af Instrumentet.

Fredag 18de April. (Temp. plus 22° F. = — 4½° R.). I dag, Langfredag, havde vi Formiddagsgudstjeneste. Efter samme blev det befalet dem, der skulde ud paa Reisen, at være færdige Kl. 4 Eftermiddag. Afleden var vemodig. Alle spiste sammen til Middag, og derefter forsamlede de Rejsende sig agterud, hvor Kapteinen holdt en Tale til dem. Skibsflaget blev heiset, de 24 Matroser spændte sig for sine Slæder, og efter et tresoldigt Hurra afgik de 3 Slæder i hver sin Ret-

ning. Vi ledsagede dem en Mil's Veir. Veiret var gunstigt. Den uejvne Is gjør Reisen meget besværlig, langs Landet skal dog Isen være mere jævn.

Søndag 20de April. (Temp. plus 2° F. = — 13° R.). I dag var der den hele Dag stærk Vind. Formiddags var der Gudstjeneste, jeg var til Middag hos Kapteinen, og da Mandskabet paa Grund af det stormende Veir ikke gik paa Isen, holdt jeg siden en Privatsamling, hvortil Mange indfandt sig. Da den var endt, blev jeg anmodet om snart at holde en igjen. Dette var ikke den første Forsamling, jeg holdt. Kapteinen og Officererne synes ikke at have Noget derimod.

Lørdag 26. April. Meget foranderligt Veir i de forløbne Dage. Der blev drevet meget paa Jagt; men Udbyttet var ringe. Jagten er meget trættende; 2 til 3 Mil har man til Land. Vildtet er meget sky, og har man været saa heldig at skyde Noget, saa maa man desuden løbe det til Skibet. Byttet afgives til Proviantforvalteren. I gaar lod en Isbjørn sig se i Nærheden af Skibet, men blev ikke stuet. I dag foranstaltedes en Skivefydning. Den første Afstand 200, anden 300, tredje 500 Skridt. Skiven blev ikke truffet paa 500 Skridts Afstand.

Onsdag 30. April. (Temp. plus 15° F. = — 7½° R.). I gaar saa vi de første Fugle. Sne spurve (Amanliget) flyve forbi os paa deres Tog nordover. Isens Brægen hører man Dag og Nat. Nær ved Skibet har man opdaget flere Revner. Skibet repareres ind og udvendig, males og gjøres seilserdigt. Sundhedstilstanden er god.

De Sneblinde er helbredede. Veiret var i denne Maaned for det Meste skjunt. Istykkelsen 6 Fod 11 Tommer. (Temp. i April: Maximum plus $38^{\circ} = 3^{\circ}$ R.; Minimum — $32^{\circ} = -28^{\circ}$ R.; Middelttemp. — $5^{\circ} = -16\frac{1}{2}^{\circ}$ R.).

Tirsdag 6. Mai. I Eftermiddag Kl. 1 kom ganske uventet Mr. Wynjatt tilbage med sit Slædeskab. Vi troede allerede, at han havde fundet Spor af Franklin; men dette var ikke Tilfældet. Han havde knust sit Stiksbuhr ved et Fald, da Selskabet allerede var kommet 32 tydfte Mile fra Skibet. Matroserne hvilede ud paa Skibet i 12 Timer og begyndte derpaa atter sin Rejse. Mr. Sainsburry med 4 Mand samt Slæde, Telt og Levnetsmidler for en Uge gik til Baringss-Landet for der at skyde Harer og Wildt, som skal opholde sig der i Mængde. I samme Viemed gik Mr. Newton med 2 Matroser for en Uge til Prinds Alberts Land.

Onsdag 7. Mai. Jeg gik med Whitefield, Bow og Kerr til Baringss Land. Vi saa en Flok af 30 Harer, men kunde ikke skyde nogen af dem paa Grund af Snestormer. Vi besøgte Sainsburrys Jagttelt og drak der et Glas varm Grog. Derpaa ilede Matroserne, trods det ugunstige Veir, igjen paa Jagt. De kom tilbage efter 2 Timers Forløb uden Bytte, men Whitefield var ikke med dem. Efter at have ventet i 2 Timer gik vi ud i alle Retninger for at søge ham, men forgjæves. Endelig, om Aftenen Kl. 10, da vi laa i Teltet — thi vi havde opgivet Søgningen for længe siden i den Tro, at han maatte være gaaet til Skibet — kom han krybende paa Hæn-

der og Fødder til Teltet. Han tabte strax Besindelsen, vi trak hans frozne Klæder af ham, indhyllede ham i uldne Tæpper og gav ham The med Rum i at drikke. Jeg ilede strax med mine to andre Kamerater til Skibet for at melde det Paasjerede til Kapteinen og Doktoren.

Torsdag 8. Mai. (Temp. plus 6° F. = — 11° R.). I dag tidlig Kl. 4 afrejste Doktor Piers med en Slæde for at hente den syge Whitefield. Kl. 10 kom de tilbage, han syntes at befinde sig bedre, men endnu havde han ikke faaet sin fulde Bevidsthed. Han fortalte meget usammenhængende, at han havde forvildet sig paa Landet, og at han efter 4 Timers Omvanken træt og udmattet var sunket om. Han havde tabt Bevidstheden, og efterat han havde ligget længe i Sneen, var det paa en Gang blevet ganske lyst, og han havde til sin Glæde seet Teltet; men han havde ikke været i Stand til at staa op, og derfor havde han været nødt til at krybe derhen paa Hænder og Fødder.

Søndag 18. Mai. (Temp. plus 21° F. = — 5° R.). I de sidste Dage og Uger har der uafslædelig gaaet enkelte Selskaber paa længere Tid i Land paa begge Sider for at jage. Der blev skudt allehaande. I Nærheden af Skibet skjød man en liden Fæbjørn. Nu er Mandskabet i Færd med at reparere Skibets Lougværk og Seil. Derhos gjøres ofte Jagt-Udflugter paa Land. Jeg med mit Selskab blev Dagen over i Teltet, da Sneen blændede os, og gik om Matten paa Jagt. Whitefield er igjen saa rask, at han kan spadserere paa Isen i Nærheden af Skibet.

Fredag 23. Mai. Løit. Creswell kom tilbage fra sin Rejse i Nordvest, da hans Folk var blevene syge og havde forfrøsjet sine Lemmer. Han havde naaet den nordvestlige Ende af Banks eller Barings Land. Igaar blev der i Nærheden af Skibet studt en Isbjørn, i hvis Mave man fandt Kosiner, Tobak og Hestplaster. Mr. Creswell blev strax affendt med 6 Mand, forsynet med Proviant for 20 Dage og skal gaa langs Kysten til Nelson's head.

Søndag 25de Mai. (Temp. plus 22° F. = — 4½° R.). Igaar blev Dronningens Fødselsdag fejret. Der affyrede 21 Kanonstuds, og de forskjellige Jagtselskaber indfandt sig paa Skibet. Ved Forfølgelsen af en Isbjørn fandt man i Sneen et Fod med bedærvede Kosiner o. d. Det blev nu klart, hvorfra Kosinerne i den studte Isbjørns Mave var komne.

Torsdag 29. Mai. (Temp. plus 26° = — 3° R.). Iformiddag Kl. 11 kom Løitnant Haskewell med sit Selskab velbeholden tilbage fra sin 41 Dages Rejse. De havde tilbagelagt 720 engl. eller 156 tydske Mile og paa en Landtunge fundet Estimoer, boende i 5 Telte. Disse viste sig venlige, men de havde ikke kunnet forklare sig for hverandre uden ved Teg. Da disse Estimoer kun bo 100 Mile fra Skibet, paa et nypopdaget Land, altsaa ogsaa en nypopdagel Stamme af Estimoer, saa besluttede Kapteinen at gjøre en Rejse derhen, paa hvilken jeg skulde ledsage ham. Han vilde af Estimoerne saa vide, hvorledes Landet og især Kysten længere indover er bestaffen. Der udrustes strax en Slæde med 6 Mand paa 12 Dage.

Om Aftenen Kl. 6 forlod vi Skibet. Skibsmandskabet ledsagede os til Den. Om Natten Kl. 12 hvilede vi en halv Time, fortærede nogle Skibstvebaffer, drak et Glas Grog og røgte en Pipe Tobak. Derpaa gik det videre i den sollyse Nat.

Fredag 30. Mai. (Temp. plus 33° = plus ½° R.). Igetil Kl. 5 om Morgenen gik vi med raske Skridt langs Stranden, hvor vi fandt Isen ganske jævn, og bedækket med lidt Sne. Da vi var komne 23 engl. Mile fra Skibet, slog vi Teltet op paa en flad, sandig Landtunge. Vi fandt her en Mængde Drivtømmer, og snart blusjede en Is i Veiret, ved hvilken vi fogte et Maaltid. Flere Rytter løsi omkring tæt ved vort Telt, og vi skjød 6 af dem. Derpaa gik vi til Hvile. Kl. 12 beregnede Kapteinen vort Opholdsteds Længde og Bredde. Veiret havde hele Natten været behageligt og ikke foldt. (Temp. plus 30 = — 2° R.). Alligevel havde en af vore Folk, en Mulat, Hemlett, forfrøsjet sine Fødder, saa han senere maatte sætte 7 Tæer af. Kl. 6 om Eftermiddagen fortsatte vi vor Rejse, men ikke med samme Hurtighed, da vi var udmattede siden igaar. Senere blev Veiret stormende med Sne og Taage, saa at vi maatte slaa Teltet op, da vi havde tilbagelagt 18 Mile.

Lørdag 31. Mai. Binden havde lagt sig, Veiret var gunstigt for Rejsen. Kl. 2 om Eftermiddagen havde vi sovet ud, og efter en god Frokost, bestaaende af Chokolade, Skibstvebaffer og stegte Rytter gik vi paa Land. Sneen var her næsten ganske optøet, vi skjød Rytter og samlede interessante Stenarter. Kl.

6 fortsatte vi vor Reise og gjorde Holdt.

Søndag 1. Juni Kl. 6 om Morgenen; hvilede i 12 Timer, gik videre Kl. 6 om Eftermiddagen igjen i 12 Timer og slog

Mandag 2. Juni Kl. 6 om Morgenen atter Teltet op. Om Eftermiddagen Kl. 7 brød vi igjen op i det Haab at komme til Eskimoerne næste Morgen. Kapteinen gik med mig paa Land, medens Slæden kom et kort Stykke efter os. Vi havde omtrent tilbagelagt 10 Mile, da vi ved Foden af en liden Høi til vor store Glæde opdagede 5 Telte foran os. Snart saa vi ogsaa en Del Mennesker ved Teltene. Jeg blev glædelig overrasket ved at træffe Eskimoerne igjen og længtes efter at tale med dem. Fuld af Vængsel efter at erfare, om disse Folk kunde forstaa mig og jeg dem, gik jeg nærmere. Da vi var komne nær hen til dem, raabte jeg til dem, at vi kom som Venner og bragte dem skjønne Foræringer. De blev staaende stumme og ængstelige, og jeg frygtede allerede for, at de ikke kunde forstaa mine Ord. Da opløstede de alle et Strig: sivoravogut! erksid-larpogut! (Vi frygte!) Dette var det første Ord, jeg hørte af dem, og som jeg ogsaa til min Glæde forstod. De Bængstede satte sig ikke til Modværg, de havde heller ikke engang Vaaben dertil, men oppebiede med Rædsel vor Ankomst. De havde heller aldrig seet et fremmed Menneske og betragtede os sandsynligvis som overnaturlige Væsener. Det kostede mange Ord og nogle Gaver, førend de blev tillidsfuldere. De forstod mig og jeg dem meget godt, og da jeg bar Eskimoerklædning,

holdt de mig sandsynligvis for et naturligt Menneske. De overbeviste sig derom, idet de bestølte mine Arme, mit Ansigt og Haar. Deres Sprog, Bygning, Ansigtssform, Klædedragt, Berktøi osv. var ganske som de Eskimoers, der boede i Labrador. Deres Harpuner, Knive, Ører, Pilespidser, Snaale osv. er af Kobber, hvilket de tilsatte sig i raa Tilstand imod Sælhundstran o. d. af de længer i Øst boende Eskimoer. Kvinderne er tatoverede i Ansigtet, de bære ogsaa paa sine Kjøler saadanne lange Skjoder, som man finder dem i Labrador, medens Eskimokonerne paa den amerikanske Kyst bære saadanne Skjoder, som bruges i Grønland. Mændenes Dragt er overalt en og den samme. Disse Eskimoer har ikke gjennemboret Underlæben ligesom de fra Kap Bathurst. Folkene her paa Prinds Alberts Land blev meget forundrede, da de hørte, at der gives endnu flere af Mennesker beboede Lande; de troede, at de var de eneste Mennesker. Et stort Land imod Syd, som de se i klart Veir, talder de "nunavaksuaraluk". Sandsynligvis er det Kysten af Fastlandet. Om Vinteren bo de i Snehuse, og om Sommeren i Telte af Sælhundskind; til Teltstænger bruge de Narhvalshorn. Hele Sommeren drage de langs Kysten med sine Familier. Om de hvert Aar have Vinterbarter paa samme Sted kunde jeg ikke saa Bested om.

Efterat Folkene vare blevne mere fortrolige, og vi saa vidt som muligt havde besvaret deres nysgjerrige Spørgsmaal, lagde vi et stort Papir paa et stort, udspændt Sælhundskind. Jeg tegnede derpaa Skibet, Kysten og Veien til deres

Telte, og forlangte nu, at de skulde tegne Kyften videre. Det kostede megen Møje at gjøre dem Sagen klar. Efter en Times Forløb var Tegningen færdig, og blev af Mænd og Kvinder, som kjendte Kyften, erklæret for god og rigtig. Tegningen naaede til Point Barry paa Vittoria Land. De to bekjendte Sutton- og Listonøer i Dolphin- og Union-Strait blev ogsaa ganske rigtig anmærkede. Efter deres Udsagn bor der mange Eskimoer paa denne mod Sydost gaende Kyft. De nævne ogsaa flere Landtunger og de der boende Familier for os. Medens Kapteinen og Matroserne saa sig om paa Landet og i Teltene, underholdt jeg mig med Eskimoerne, der bleve tilbage hos mig. Deres Forestillinger om Gud, om et tilkommende Liv, om Solen og Stjernerne o. s. v. var ganske de samme, som jeg havde hørt hos Eskimoerne paa Kap Bathurst. Disse Folk kunde ogsaa give Bæstet om et høit Bjerg i Landet, paa hvis Spidse deres Forfædre for lang Tid siden havde boet i Telte under en stor Oversvømmelse. Det gjorde mig ondt at maatte skilles fra disse kjære, simple Folk efter saa kort Samvær, men Kapteinen kunde ikke dvæle her længere for den syge Hemletts Skyld. Denne kunde ikke gaa længere og maatte sidde med bare Strømper paa Glæden, da han ikke kunde faa Støvler paa Fødderne. Jeg uddelte nu de medbragte Foræringer: Knive, Sauge, Snaale, Glasperler og forskjellige andre Smaating. Det, de fandt mærkeligst, var de smaa Speile, vi uddelte. Hvad en Gave skulde betyde, havde de intet Begreb om; de spurgte ved hver Foræring, hvad

de skulde give derfor, og bragte alle mulige Ting frem for at bytte. Da vi allerede havde taget Afsked og vilde gaa, vendte Kapteinen, hvem det gjorde inderlig ondt at forlade disse Folk efter saa kort Bekjendtskab, om og bandt sit store, røde Shawl om Halsen paa en ung Eskimovinde, der stod i Nærheden med sit Barn paa Ryggen. Hun blev forstrækket og sagde, hun havde Intet at betale med, tog sit Barn ud af Tørklædet og vilde i sin Angst, og idet hun endnu engang kyskede det, give Kapteinen det som Betaling for Shawlet, som hun ikke dristede sig til at røre. Men efter at jeg havde forklaret hende, at det var en Gave, takkede hun ham med et venligt Smil og var glad over, at hun fik beholde sit Barn. Hun spurgte mig nu, hvad dette var for Slags Dyr, som havde saadan en rød Peltz. Folkene kjendte intet andet Stof end Skind, og vort Teltklæred, vore Lommeværkøer, Papir o. s. v. holdt de for Skind af forskjellige Dyr. Tiden var altså for kort til at forklare dem Tingene paa en tilfredsstillende Maade. De fleste Eskimoer, som vi hidindtil har truffet, har for største Delen været havefjæge og tyvagtige, men her mærkede vi Intet dertil. Da vi netop havde tiltraadt Tilbageveien, kom tre Eskimoer hjem fra Hensdyrjagten og sagde, at i det Indre af Landet var der flere Hjorder af Tuktut og Umingmak (Hensdyr og Mostusdyr); men de var saa fjerne og vilde, at man ikke kunde komme dem nær. Eskimoerne jage Biltet med Bue og Rastejyd. Efter en Marsch paa 8 Timer havde vi tilbagelagt 18 Mile, sloge Teltet op, og begav os Kl. 11 Formiddag til Hvile.

Torsdag, 5. Juni. Tirsdag Kl. 6 om Eftermiddagen begav vi os atter paa Veien. Sidindtil havde vi gaaet langs Landet, men tog nu en kortere Wei over en 23 Mil bred Bugt. Snart blev vi overfaldne af en heftig Storm med Sne og Regn. Stormen bebægede Fsen. Kl. 1 om Natten kom vi til en Revne i Fsen af 4 Fods Bredde, over hvilken vi maatte springe og trække Slæden efter. Man kunde neppe se 10 Skridt for sig, og vi maatte rette os alene efter Vinden. Vi gik eller løb snarere drevne af Stormen paa Lykke og Fromme for at komme til Land et eller andet Sted, men Kl. 5 om Morgenen kom vi pludselig til en 11 Fod bred Revne i Fsen, som vi ikke kunde passere uden Vaad. Efter vor Beregning kunde vi for længe siden have været paa Land. Havde Vinden maaske dreiet sig og vi, vildebede herved, komme for langt ud i Havet? Vi vidste ikke mere, hvor vi vare. Snestormen var saa stærk, at vi neppe kunde staa opreiste. Med megen Møie fik vi endelig Teltet reist nær ved Raaken. Siddende inde i Teltet maatte vi holde det fast, for at Vinden ikke skulde rive det med sig. Der blev uddelt Grog og Skibstvebaffer. Efter 3 Timers Forløb opklaredes Veiret, og vi saa til vor store Glæde Landet i omtrent 5 Miles Afstand. Saa langt var vi i Snedrevet komne til Havs. Vi fandt nu et smalt Sted, hvor vi kunde komme over Raaken og naaede efter 2 Timers Forløb Landet. Her blev atter Teltet flaaet op, et Maaltid lavet og fortæret, og derpaa søgte Enhver at falde i Søvn saa hurtigt som muligt. Vore vaade

Slæder blev lagte paa store Stene for at tørres. Efter at have sovet i 6 Timer stod vi atter op, for saa snart som muligt at naa Skibet, thi det blev værre og værre med vor Syge. Herfra til Skibet var der en god Dagsreise; vi havde ofte Regnsky og maatte ofte vade til Rææs i Vand. Udmattede og gennemvaade naaede vi Skibet Onsdag Kl. 9 om Aftenen og overgav vor Syge til Lægen. Saa kort end vort Ophold hos Estimoerne havde været, saa var det mig dog meget kjært at have seet og talt med disse fra den øvrige Menneſtehed adskilte Indfødte. Maaske kommer dog den Tid, da ogsaa disse Folk bringes det glædelige Budskab om en Forløselse.

Lørdag, 7 Juni. (Temp. 39° F. = plus 3° R.). Smukt varmt Veir. Ved den vedholdende Regn har der nu samlet sig meget Vand paa Fsen. Skibet er nu færdigt med Undtagelse af Seilene, vi vente kun paa, at Fsen skal bryde op. Kapteinen har alvorlig forkjølet sig paa vor sidste Rejse og er meget syg. I Formiddag ankom Mr. Wynjatt velbeholden med sit Slædeselskab. Han havde ikke naaet Kap. Walker, da Levnetsmidlerne ikke strak til. De havde fundet gamle Levninger af Estimobiliger paa mange Steder. Af Driktømmer fandt de Intet. Harer og Rupper var sjældne. Rysten af Prinds Alberts Land til Barrowstrædet er flad; derimod er den fra Point Peel og imod Ostbjerg og steil. Om Aftenen kom vore Jagtselskaber fra Alberts- og Baringslandet tilbage med godt Bytte. Paa Baringslandet havde man fundet Levninger af Estimobiliger. Paa en med Mos bevoget

Flade var der fundet 32 forfaldne Stenhuse og paa mange andre Steder forladte Eskimoboliger. Stenlamper, Pilespidser, sønderbrudte Stenknive osv. betegnede, at her havde boet Eskimoer. Saaledes er det ogsaa paa Prinds Alberts Land. Ti Mile i det Indre af Landet fandt man ved Siden af et af Stenbygget Gjemmested en med Knokler beslaet, gammel Eskimoslæde.

Tirsdag, 10. Juni. (Temp. 40° F. = 4° R.). Da begge de Selkaber, der har undersøgt Kysten af Prinds Alberts Land imod Syd og Nordøst, er komne tilbage, saa blev igaar den Eskibsbaad, som var bragt hen til Landet til deres Disposition, ifald Eskibet ved deres Afreise skulde være afeilet, hentet tilbage. I dag blev Tømmerfolkene sendte til Den, for at male og gjøre seilfærdig den der beroende Baad. Denne Baad tilligemed Levnetsmidler for 70 Mand paa 3 Maaneder skal blive der. Om Eftermiddagen kom Løitnant Creswell tilbage igjen med sine Folk. De havde ikke blot naaet "Nelsons head", men var komne lige til Kap Lampton. De havde ikke seet noget Spor hverken af Franklin eller Enterprize. Paa Kysten fandtes mange Levninger af gamle Eskimoboliger, et Bevis paa, at disse Egne i en tidligere Tid maa have været stærkt befolkede. Vort Eskib ligger under $72^{\circ} 46'$ n. B. og $118^{\circ} 12'$ vestlig Længde. Løitnant Gasswell var 41 Dage paa Reisen og kom paa Kysten af Prinds Alberts Land til $70^{\circ} 38'$ n. B. og 115° v. Længde. Mr. Wynjatt var 50 Dage borte, og saavidt han uden Kronometer kunde gjøre Landberegninger, var han østlig paa

Sydsiden af Barrowstrædet kommen til $72^{\circ} 6'$ n. B. og 107° v. Længde. Mr. Creswell kom paa sin første Reise til $74^{\circ} 16'$ n. B. og $117^{\circ} 40'$ v. Længde, og paa sin anden til $71^{\circ} 10'$ n. B. og $123^{\circ} 4'$ v. Længde.

Torsdag, 19. Juni. (Temp. 34° = 1° R.). Veiret er fremdeles godt, men da Isen paa enkelte Steder er brudt op, kan vi desværre ikke gaa paa Jagt paa Land. Fra Eskibet saa vi gennem Riffert Rensdyr løbe omkring paa Land. Paa Den er nu Alt færdigt. I gaar blev der lagt skriftlig Beskrivelse og Kart over den nyopdagede Ø i en Kapsel paa en stor Stenhob. Kapteinen er fremdeles syg. I de sidste 3 Uger har vi ofte seet hine Luftspeilinger, som jeg undertiden saa paa Labrador, men her er de stærkere, og vi blev narrede paa en latterlig Maade af samme. Bagten paa Dækket meldte, at der laa en Isbjørn ikke langt fra Eskibet. Vi saa igennem Rifferten, og rigtig, der laa en Bjørn, og den bevægede flere Gange Hovedet. Vi saa tydelig de sorte Dine og Næsen. Enhver greb sin Flint, og afsted gik det gennem Vand og Sne for at fhyde Bjørnen. Vi kom den 150 Skridt nær, da sløi den op, og vi opdagede, trods al vor Skuffelse, med hjertelig Latter, at vi havde taget en Sneugle for en Isbjørn. Saadanne komiste Skuffelser forekom ofte.

Tirsdag, 24. Juni. I gaar blev de af Regjeringen for Eskibmandskabet bestemte Forøringer uddelte. Enhver fik: en stærk Klædes Buze, 1 Klædes Jakke, 1 Par Vandstøvler, 1 Uldhue, 1 Shawl, 2 Par

ulndne Banter, ulndne Underklæder og 1 Sydbest (Matrosøhat). Kapteinen er fremdeles syg, jeg er ofte hos ham og læser undertiden Noget for ham.

M a n d a g, 30. J u n i. Skibet er seilfærdigt; havde vi blot aabent Vand! Kapteinen haaber, at Isen skal bryde op i Begyndelsen af August. Nu har vi ligget indfrosset i 9 Maaneder. Sundhedstilstanden blandt Mandskabet er i det Hele god. Foruden Hewlett, der har maattet opofre 7 Tæer, har 2 andre Matroser mistet nogle Fingre ved Kulden. Isen har i denne Maaned aflaget $1\frac{1}{2}$ Fod. (Temp. i Juni: Maximum 51° ; Minimum 27° ; Middeltal 36° F. eller: Maximum 8° ; Minimum $-2\frac{1}{2}^{\circ}$; Minimum $-2\frac{1}{2}^{\circ}$; Middeltal 2° R.).

Fra 1. til 9. Juli. I den sidste Tid har vort Skib lignet et Vaskehus. Fra Mast til Mast er bundet Tonge, paa hvilke forskjellig Vast hænger til Tørring. Da Alt er istand paa Skibet, saa har Matroserne megen Fritid, og der anstilles mangeslags Lege for at forkorte Tiden. Da den aldrig nedgaaende Sol gjør Matten til Dag, saa ser man ligetil henimod Middnat 20 til 30 Mand beskæftigede med at sætte op Drager af forskjellig Form og Størrelse. Andre lade smaa, af dem selv forfærdigede Baade af Kork eller let Træ svømme paa Vandet. De omtrent 12 Sommer lange, med Seil forsynede Smaaskibe slippes løs paa et givet Tegn, og der anstilles Bæddemaal, om dette eller hint Skib kommer først til den anden Bred af Hulterne i Isen.

M a n d a g, 14. J u l i. (Temp.

$40^{\circ} = 4\frac{1}{2}^{\circ}$ R. Igaar bemærkede vi den første Bevægelse af Isen. Ved den udsædvanlig høie Springflod er den rebnet paa flere Steder. Fra Mastetoppen ser man aabent Vand i Syd og Vest. Henimod Kl. 3 om Eftermiddagen gif Isen fuldstændigt i Stykker og delte sig, og Skibet var sløt og drev hen mellem de kjæmpemæssige Isflage. Det 10 Maaneder lange Fangenskab var nu endt, en glad Følelse ytrede sig hos hele Mandskabet. Isens Opbrud gif saa hurtigt for sig, at den paa Isen liggende Vast, der skulde bleges, maatte lades i Stikken og gif saaledes tabt. Endogsaa Sælhundene, der i nogen Tid havde ladet sig se paa Isen, syntes at glæde sig over Isbruddet; thi de legede nær ved Skibet, jagede hverandre paa Isflagerne og dukkede derpaa igjen ned i Vandet. Det Hele var et interessant Syn. Alt har nu saa længe ligget i ensformig Ro, og nu er med en Gang Alt paa Skibet kommet i fuld Virksomhed. Officerernes Kommandoraab besvares fra Dækket, fra Isen og fra Mastetopperne med det lydelige "Aja Sir!". Den, der selv ikke har oplevet det, har vanskeligt for at gjøre sig nogen Forestilling derom. Skibet drev med Isen langsomt mod Nordost. Kapteinen, der igjen er nogenlunde frisk, kom op paa Dækket, forsamlede Skibsmandskabet og gav i en venlig, men alvorlig Tone de nødvendige Befalinger. Enhver maa være beredt paa i værste Tilfælde at maatte forlade Skibet. Baadene holdes færdige, og Enhver maa have en Reisevæske ved Haanden, hvori ulndne Underklæder, 2 Par Strømper og Banter, Halsstørklæde, Raale og

Traad, tilligemed nogle Skibstvebaffer.

Onsdag 16. Juli. Igaar blev Skibet fæstet med 5 Jsaankere til et stort Stykke svømmende Is, og nu bevæger Skibet sig, følgende Ebber og Floden, snart imod Syd, snart imod Nord. Om Aftenen Kl. 11 var Isrevolutionen værst. Tre Jsaankere sprang, og et 5 Tommers Ankertoug brast. I dag er vi omgivne paa alle Kanter af tyk Is. En stærk Nordostvind har drevet os mod Syd henimod Princess Royal Den. Det er interessant, men tillige forfærdeligt at se, hvorledes de store, tykke Isblokke kastes omkring af de ved Strømmen sammendyngede Ismasser. Stykker af mere end 1000 Centners Vægt dynses ovenpaa hinanden, og styrte derpaa sammen med tordenlignende Bragen. Det er frygteligt; hvorledes disse Blokke støde mod Skibet, saa at det skjælver fra øverst til nederst. En paa Skibetsiden fastnaglet Kobberplade paa 36 Tommers Længde blev af Isen rullet sammen i utallige Folder.

Torsdag 17. Juli. I morges drev vi mod Dens steile Klippevæg. Men da der var lidt Vind, blev alle Seil sat til, og vi undgik Faren. I det Isen uafsladeligt sprængtes med Krudt, kom vi i Eftermiddag i lettere Is, hvor Skibet blev lagt for Anker. Fra Isflagerne skaffes daglig ferskt Vand ind i Skibet.

Fredag 18. Juli. Den stærke Nordostvind vedvarer, og Isen trænger Skibet paa en frygtelig Maade. Forsøget paa at fæste det til et Isflag mislykkes, og vi var fuldstændigt givne Isen til Pris. Men Israels tro Bogter vaagede over

os, saa at Matten lykkelig forløb trods alle Farer.

Lørdag 19. Juli. (Temp 39° F. = 2½° R.). Vi befinde os idag i samme Stilling som igaar. Vinden er den samme, og Isen støder lige frygteligt mod vort Skib. Det blev forsøgt at sprænge de truende Isblokke med Krudt, men det nyttede Intet, da der øieblikkelig kom nye i Stedet for dem, der vare sprængte. Her var al Kunst og Menneskekraft spildt. Da aabnede Kl. 1 al Is sig af sig selv paa en forunderlig Maade, og Skibet var flot. Al Herre! Hvem kan tælle de Undere, som du hidindtil og idag har vist os! Mod Syd er Alt tyk Is, men mod Nord synes der at være aabent Vand.

Søndag 20. Juli. Formiddagen var rolig. Om Eftermiddagen begyndte imidlertid Isrevolutionen atter og varede til om Aftenen Kl. 10. Enhver hjalp til og arbejdede af alle Kræfter for at redde Skibet fra Undergang, medens det som en Røddestkal kastedes snart i Vandet, snart paa Isen. Vi drev hid og did, om Eftermiddagen 5 Mile mod Syd.

Mandag 21. Juli. (Temp. 37° F. = 2½° R.). I dag laa Skibet hele Dagen roligt tilankers ved et Isflag. Jeg gik med Kapteinen og spadserede paa dette Isflag. Kapteinen lod det maale, det var 5 engl. Mile langt og 2 Mile bredt. Lykkelsen var paa det svageste Sted 7 Fod, og paa det tykkeste 64 Fod.

Tirsdag 22. Juli. I morges begyndte Isen atter heftigt at bevæges. Skibet blev liggende stille. Kl. 9 begyndte vort Isflag at dreie sig, og bragte Skibet nær hen til Stranden

paa 5 Favnæs Vand. Et andet stort Isflag kom svømmende og bragte de mindre til at bevæge sig op og ned. Ogsaa vort Skib blev løftet i Veiret og lagde sig endelig ganske paa Siden. Isstykker paa 32 Kubikfod rullede omkring som Tærninger. Efterat den af Floden bevægede Is atter blev rolig, lod Kapteinen det Isstykke, hvorpaa vort Skib laa, sprænge, hvorpaa det atter kom i Vandet og reiste sig. Om Aftenen drev vi igjen mod Nord.

Onsdag 23. Juli. (Temp. $45^{\circ} = 6^{\circ}$ R.). Meget varmt Veir. Hele Natten igennem indtil i Eftermiddag var vi inde sluttede mellem Isflag. Herimod Kl. 11 hørte vi en fjern Torden, ikke over os, men under os. Jnden kort Tids Forløb var Isen rundt omkring os i stærk Bevægelse. Isstykkerne taarrede sig op til en Høide af 34 Fod og faldt derpaa sammen. Enhver stod der og saa forbauset paa dette Skuespil; thi der var Intet at gjøre til Skibets Redning. Klubselig blev ogsaa Skibet hævet i Veiret og sagte lagt paa Siden. En stærk Sydvestvind delte endelig Isen; Skibet kom ud i Vandet, Seilene blev satte til, og idet vi styrede mod Nord, fandt vi stedse mere og mere aabent Vand. Om Natten fik vi atter Vindstille.

Torsdag, 24de Juli. I dag godt Veir, men Vindstille. I Nord for os er der aabent Vand, men vi kan ikke komme nogen Veir uden Vind. Da vi kom i Nærheden af Point Armsstrong, opdagede vi gennem Riffert flere Stykker Driotsømmer paa den sneløse Strandsbred. 6 Matroser bragte mig derhen i en Baad, vi samlede Tømmeret, og fandt Levninger af Effimobiliger. Landet

bestaar her af en leragtig Jordbund blandet med Smaaften. De smaa Høie bestaar af grov Sand; hist og her paa Stranden ligger der store, runde Stene; der er ingen Fjelde. Vi saa 4 Flodsenge; men der var ikke Vand uden i den ene af dem, et Bevis paa, at der ikke er megen Sne i Landet og aldrig Løveir. Nær ved Stranden var der flere sneløse Steder, der vare bevogede med Mos og Græs. Hvide og gule Blomster stode i fuld Flor. Jeg samlede Planter, Mosarter og Muslinger og skjød nogle Under og 5 Edderfugle.

Torsdag, 31te Juli. I de foregaaende Dage er vi drevne midt i Isen langsomt mod Nord. Der blev gjort Forsøg paa at sprænge Isen med Krudt; men Resultatet var, at der behøvedes 3 Timer og 200 Pund Sprængkrudt for at bringe Skibet igennem 3 Fod tyk Is en engelsk Mil fremad. I tykkere Is var endnu mere Tid og Krudt nødvendig; derfor maatte man opgive det. Nogle Gange satte ogsaa Isen sig igjen i Bevægelse og trængte stærkt mod Skibet, men der traf os dog intet Uheld. Den sidste Maaned havde med Undtagelse af de sidste Dage, der bragte Sne og Regn, været rig paa smukt Veir.

Lørdag, 2den Aug. (Temp. 36° F. = 2° R.). Vi lærte atter idag at kjende Herrens forunderlig frelsende Haand. I flere Dage havde Skibet været inde sluttet imellem Isflagene, saa det ikke kunde bevæge sig. De ophobede, paa Kant staaende, 4 til 5 Fod tykke Isstykker dreves stedse mere sammen ved Strømningen og trykkede Skibet op paa den mellem os og Landet lig-

gende Jæsmark. Denne brødes i saavel som de Øvrige vare dybt Stykker og Skibet blev nu drevet hen til den flade Strand, hvor Jæsthykkerne stedse optaarnede sig mere og mere og dannede en Dæmning paa 30 til 40 Fods Høide. Kl. 11 om Formiddagen havde vi 13 Favne og en halv Time senere kun 8 Favne dybt Vand. Rundt om Skibet taarnede Jæsblokkene sig op og truede med at begrave det. Enhver saa: Her er ingen Redning mere! Her bliver Vandet vor Grav! Man kunde ikke bruge Loddet mere paa Grund af den optaarnede Jæ. Vi stode Alle paa Dækket for at redde os, naar den stedse mere optaarnede Jæ styrkede sammen. Men hvor skæde vi redde os? Der var ingen Redning mulig! Dog Hjerlighedens til Livet haaber og ser Redning, hvor der sjensynlig ingen Redning er. Det var en skrækkelig Tid, hvis Næbsefsfuldhed ikke lader sig beskrive. Men som vi saa ofte have erfaret Herrens Under og Barmhjerlighed, saaledes gif det ogsaa her. Da Alt syntes at være tabt, og enhver Udvei til levende at naa Vandet afskaaret, saa behagede det den almægtige Gud at sige: Her til og ikke videre. Et stærkt Vindstød fra Land drev Jæen tilbage; Skibet kom ud af den farlige Stilling og ved Hjælp af Seilene kom vi i tyndere Jæ, hvor der ingen Fare var for Skibet. Da vi paa Grund af den overalt optaarnede Jæ hverken kunde komme frem eller tilbage, saa blev Skibet lagt for Anker ved en stor Jæsmark; lidt efter lidt lagde Vinden sig, og den larmende Jæ blev mere rolig. En stærk Vagt blev paa Dækket, de Øvrige maatte udpumpe Skibet. Kapteinen

grebne.

Onsdag, 6te Aug. (Temp. 34° F. = 1° R. Br. 73° 5'; Længde 116° 6'). Veiret var efter hin Storm stille og klart. Vi drev i Begyndelsen med Jæen mod Nord, nu langsomt mod Syd. Kapteinen tænker allerede paa, hvor vi skal have det næste Vinterkvarter; thi Haabet om at naa England dette Aar er meget svagt.

Thorsdag, 7de Aug. (Temp. 43° F. = 5° R.). Godt Veir. I dag havde vi en mærkelig Vind: 50 Fod over Jæen Nordost og høiere op Sydvest. Der blev anbragt Vindmaalere paa Skibet; paa hver Mastetop vaiede et Flag, og ligeledes ved Masteturven. Disse stod i modsat Retning, da Vinden var forskjellig nedenfor og ovenfor.

Onsdag, 13de August. De sidste 4 Dage har det været fugtigt, taaget Veir. Vi ere endnu stedse omgivne af Jæ, men drives langsomt mod Nord. I det Fjerne saa vi Vand, men vi kunde ikke komme derhen. Forsøg med at sprænge Jæen med Krudt var uden Følger. Nu, da vi paa Grund af Taagen hverken se Land eller Sol eller Maane eller Stjerner, ved vi ikke, om vi ligge stille, eller om vi bevæge os.

Thorsdag, 14de Aug. (Temp. 35° F. = $1\frac{1}{2}^{\circ}$ R.). I dag kom en stærk Vind fra Nordost, der drev Jæen, saa at vi har frit Farvand i den nærmeste Omgivelse af Skibet. Hvorledes det ser ud længere borte, kunde vi ikke se for Taagens Skyld. Roret blev sat paa, Seilene hejsede, og da Kompasset her i Nærheden af den magnetiske Pol er uden Nytte,

blev Loddet brugt for at finde Veien imod Nord. Vi havde 25, 17, 11 og derpaa igjen 20 Favne Vanddybde. Det næste Kast viste ikke mere end 4 Favne og i samme Dieblit stod ogsaa Skibet paa Stranden. Dog ogsaa her forbarmede den naadige Frelser sig over os, og førte vort Skib uden Skade igjen i dybere Vand. Kl. 11 om Aftenen kom vi til tht Is, og maatte kaste Anker.

Fredag, 15de August. Ved Middagstider lettede Taagen lidt, for strax efter at blive endnu tættere. Vi saa Prinds Alberts Land ganske nær, imod Syd aabent Vand, medens der mod Nord, saa langt man fra Mastetoppen kunde se, var tht Is. Skibet blev lykkelig bragt i Farbandet, og vi seilede med en stærk Nordost mod Syd. Hyppige Stød mod Isen rystede Skibet fra den ene Ende til den anden, den 14 Tommer tykke spanker boom gik ved et af disse Stød i Stykker. Endelig kunde vi ikke komme længer for Isen og kastede Anker. Kapteinen har opgivet den Plan at komme til Barrowstrædet gjennem Prinds of Walesstrædet.

Lørdag, 16de Aug. Tidlig Kl. 2 om Morgenens var Taagen forsvunden, vi befandt os, til vor Forundring, ganske nær Kysten af Barings Land. Siden igaar Mid-

dag Kl. 12 havde vi altsaa drevet 14 Mile mod Syd. Imod Nord saa vi meget aabent Vand. Seilene blev strax heisede, og vi seilede mod Nord. Men Kl. 8 om Morgenens kom vi til tht Is, der spærrede Strædet fra Kyst til Kyst, og man saa intet uden Is i nogen som helst Retning, derfor maatte man atter vende med Skibet, og det gik igjen mod Syd med saadan Fart, at Vandet skummede om Bogen og sprøjtede paa Dækket. Vi fandt ved Tilbagekomsten Strædet ganske befriet for Is, passerede om Eftermiddagen Kl. 4 Den og havde om Aftenen Kl. 10 naaet Nelsons head. Kapteinen har nu den Plan at komme til Melvilleøen ved at seile paa Vest siden af Barings Land. I det klare Veir kunde vi tydelig se Kysterne paa begge Sider, baade paa Prinds Alberts og Barings Land. Begge Lande viser svagt opadstigende Høie, tildels ogsaa indtil 2000 Fod høie Bjerge. Denne Ud sigt erindrede mig om den med Høie besaaede Omegn af Herrnhut, kun at her ikke alene manglede Landsbyer og Skove, men ogsaa alt Grønt; det er et med Sne og Is bedækket, øde Land. Høist sjelden ser man Mos og Græs paa de dybere Steder eller paa Sydsiden af Høien. Man ser lidet Fjeld. Landet bestaar af brun grov Kisel.

(Fortsættes).

Græshoppen og Torbisten.

(Af Ebbard Storm).

I Engen en Græshoppe sad,
 Som Baarens Barme gjorde glad,
 Og sang saa godt, den kunde synge.
 Torbisten nærmed' sig og lo:
 „Din Tosse kan vel aldrig tro,
 At disse Toner liflig klinge;
 Din Røst er hæs og hvislende,
 Uordentlig og skurrende,
 Kort sagt, du synger meget ilde.
 Jeg kjærlig dig advare vil, —
 Vil du behage, saa ti stil!“
 Omsonst du dog din Flid vil spille.“
 Græshoppen svared' findigen:
 „Jeg takker for dit Raad, min Ven!
 Og tilstaar, at jeg er en Fusser.
 Men endnu har man ingen Gang
 Hørt Prøve paa din egen Sang,
 Saavidt, Hr. Torbist! som jeg huster.
 Om jeg just ei henrykke kan,
 Jeg morer dog en Vandringsmand,
 Men du ei morer, ei henrykker.“ —
 Af En, som Andre spotte tør,
 Der billig fordres, at han bør
 Selv vise Verden Mesterstykker.

Philosophen og Solen.

(Af M. Claudius).

Philosophen.

Du ædle Stjerne, høit paa Himlens Blaa,
 Du, for hvis Glands sig alle Stjerner skjule!
 Du varmer Alt saa mildt, og tidt vi saa
 Dig loffe Blomster frem langs Bæk og Aa
 Og bringe Løb i Skov og Fjær til alle Fugle;
 Du skaber Guld, hvis Lige ei man saa,
 Og Edelstene dybt i Hjergets Hule;
 Hver Morgen Ratten sig for dig maa skjule,
 Saa snart dit Straalevæld i Østen skinner.
 Sig, ædle Stjerne, høit paa Himlens Blaa,
 Hvorfra dit rige Straalevæld udrinder,
 Hvordan du varmer, smykker Skov og Aa;

Sig, hvor det Lyk, de Farver du kan faa,
 Der fra hver Edelsten og Paafuglsfjær fremstinner?
 Hvorledes gjør du Gulb?
 Tal, kjære Sol! jeg ved det ei desværre.

Solen.

Jeg ved det ei! Gaa hen og spørg min Herre!

Gaader og Opgaver.

No. 133.

Det Første findes i Bjergets Barm,
 Det Andet finder man paa en Farn;
 Det Hele nu Jngen eier.
 Det er en meget gammel Sag,
 Der kom ved en Folke = Seier,
 Som blev til et Nederlag.

(XX)

No. 134.

A blind beggar had a brother; this blind beggars brother went to sea and was drowned. But the man that was drowned had no brother. How, then was the blind beggar, related to him?

Opløsning paa Gaaderne i No. 17.

No. 131.: Elba. Ubel.

No. 132.: D. K., byd dem levvel med dyb No!

Blandinger — Nyt og Gammelt.

Løn som forskyldt. — Paa en af de sidste Regndage besteg en Dame Charlottenburg = Sporvognen i Berlin. De indvendige Pladsere vare alle optagne; en Herre ved forreste Vindue reiste sig imidlertid strax og traadte ud, og Damen gjorde sig det mageligt. Men da den høflige Herre udenfor stillede sig op imod Vinduet og læste sin Avis, raabte Damen i en skarp Tone til ham gennem Døren: „Jeg maa

bede Dem gaa til Side, De spærrer jo aldeles Udsigten for mig!“ Med et venligt Smil bad Herren: „Tillader De et Dieblit, jeg har glemt Noget paa min Plads.“ Damen reiste sig, Herren satte sig igjen paa Pladsen. „Saa, nu kan De nyde den frie Udsigt udenfor!“ Et almindeligt Bravo Lød i Vognen.

Forlorent Haar som Marsag til Shgdomme. — For nogen Tid siden blev en berømt Industriidrivendes

18aarige Datter pludselig syg under meget paafaldende Symptomer, uden at man var i Stand til at forklare Marsagen. Endelig efter at den unge Piges Legeme, især Hoved, Hals og Skuldre vare bedækkede med talrige Saar, opdagede Lægen Grunden, nemlig en forloren Haar-fletning, som hun havde kjøbt kort i Forveien hos en Frisør. Efter Lægens Mening havde den Kvinde, fra hvem det forlorne Haar hidrørte, været angreben af en affhyelig Sygdom, som nu var bleven overført paa den unge Pige. Denne blev helbredet, men Faderen anlagde Sag mod Frisøren, som i disse Dage er bleven dømt til at betale Kur og Pleie samt Sagens Omkostninger.

Ko og Elg. — Paa en Gaard i Næssemart i Vermeland har nylig en Ko født en Kalv, som er Bastard af en Elg og Ko. Kalvens Fordel ligner en Elg, Bagdelen en almindelig Ladugårdssjøsje. Saadanne Foreteelser er ikke saa sjeldne der, hvor der er godt for Elg, og hvor Kreaturerne hele Sommeren beiter i Skoven, skrives der.

Naatænkt Afledning af Niemen. Det tyfte Rigs-kancelli skal fra Tilfit have faaet Meddelelse om, at den russiske Regjering agter at bort-

lede Niemens Vand og lede det ind i Floden Windau, 25 Mile Nord for Byen Memel. Allerede Keiser Nikolaus nærede Planer om at forbinde Niemen med Windau ved en Kanal, ad hvilken det indre Kurlands Vandbrugsprodukter kunde udføres gennem en russisk Havn, medens de nu, da de sidste 10—15 Mile af Niemen løbe igjennem Ostpreussen til det kuriske Hav, ere nøbte til at passere de preussiske Handelsstæder Tilfit og Memel. Det er denne Plan, som den russiske Regjering atter lader undersøge af en Kommission. I Memel og Tilfit er Handelsstanden selvfølgerig meget foruroiliget ved disse Udsigter til at miste en væsentlig Del af sin Om-sætning.

Et Minde om Columbus. — Paa sin tredie Reise til Amerika i Aaret 1498 mistede Columbus's Skib sit Anker ved den hderste Spids af Den Trinidad. Ifølge engelske Blade har man nu i en Havn dersteds, der rimeligvis, da Havet senere har trukket sig noget tilbage, ligger paa det Sted, hvor Columbus's Skib strandede, ved Grabningen fundet et 11 Centner væiende Anker, der efter Aarstallet at slutte nok kan være det Anker, som Columbus mistede.

 Resterende Kontingent bedes indbetalt snarest muligt. Saasnart Betaling indløber, skal Kvittering blive sendt; hvis den ikke kommer inden 2 Uger efter Uffendelsen af Pengene [eller for Pacific-Staternes Bedkommende inden 4 Uger], saa skriv igjen og meld det. Send Pengene paa en betryggende Maade, saa de ikke blive borte undervejs.

Adresse: R. Thronsdjen, Drawer 14, Decorah, Iowa.

Indhold: Kruffen. — Nordvest-Pasfagens Opdagelse. — Græshoppen og Torbisten. — Philosophen og Solen. — Gaader og Opgaver. — Blandinger — Nyt og Gammelt.

F. MATHER,
JUSTICE OF THE PEACE,
COLLECTING AGENT.

Office over Spencers Harness Store - DECORAH, IOWA.

M. N. JOHNSON & BROTHER,
Attorneys at Law,

M. N. Johnson,
NOTARY PUBLIC. }

DECORAH, IOWA.

PETER GJEMS,

Reisende Agent for

G. R. Montagues LaCrosse Steam Marble Works,
tegnuer Abonnement paa „*For Hjemmet*“. De, som tegne sig
paa hans Liste, kunne betale Kontingenten til ham.

RUTH BROTHERS,

DECORAH, IOWA,

handler med Stangjern, Spiger og Glas, Koge- og Kaffeovne samt
Kobber- og Blikvarer, Gaardsredskaber og Verktøi, Bygningsmaterialier,
saasom Binduesglas, Døre, Blinds, Bygningspapir, Blyhvidt og Olie.

Kobber- og Blikvarer repareres. Tagrender forfærdiges til billige Priser

☞ *Utkere af den skønne Psalme: „Hjertelig kjær, har jeg dig, Herre“,*
gjøres opmærksomme paa Past. Wieses Bog

Lidt Psalmehistorie med Mere,

der indeholder mange vakre Fortællinger om denne Psalme. Bogen faaes
smukt indbunden hos J. L. Lee, Decorah, Iowa, for 50 Cents, i Gulds-
smit 75 Cents. (Overfluddet er bestemt til et veldædigt Niemed).

P. H. WHALEN

handler med

Manufaktur- og Kolonialvarer,

Hadde og Huer, Støvler og Sko etc. etc.

Endviden af Water Str. = = = Decorah, Iowa.

DAN. NOBLE,
SADELMAGER,

handler med

Sadler, Svober, Bidsler etc.

Decorah, - - - Iowa.

FR. ERICKSON, Boot & Shoemaker,

DECORAH - - IOWA,

(Ligeoverfor Winnesheit House)

forfærdiger alt Slags Skotøi efter Bestilling af de bedste Materialier, og Reparation udføres godt og billigt. Aflæg mig et Besøg.

Ældre Bind af „For Hjemmet“.

11te og 12te Bind (1876 I og II), 14de Bind (1877, II), og 17de Bind (1879 I.) er udsolgt.

13de Bind (1877, I) indeholdende de fortrinlige Fortællinger „Alpeflokken“, „Mod Himlen“ (Forfatterindens Ungdomshistorie), „Dnfeleen fra Amerika“, „En Gut fra Londons Gader“, saavel som flere mindre Fortællinger; den interessante historiske Skildring „Karl den Tolvte i Norge“; henimod 30 andre større og mindre Artikler, adskillige Digte, 15 Gaader og 116 Blandinger tilsendes portofrit for 80 Cents.

15de Bind (1878, I) indeholdende 1ste Halvdel af den interessante Skildring „Philip Ashton eller den nye Robinson“, „Martyren i St. Andrews“, „Jacob Flints Rejse“, „Artemedes“, m. m. M., sendes portofrit for \$1.00

16de Bind (1878, II) indeholdende sidste Halvdel af Fortællingen „Philip Ashton“, „Elisabeth“, en dansk Fortælling, „Stanleys Rejse paa Kongofloden“, „Skovtjernen“ (Missionær Fjellstedts Ungdomshistorie) og meget andet interessant Læsestof, sendes portofrit for \$1.00; begge disse Bind for \$2.00

18de Bind, se 2den Side af Omslaget.

19de Bind, indeholdende blandt Andet „En ung Piges Historie“ og Misfignsberetningen „Sej Nar blandt de røde Indianere“, portofrit for \$1.00; alle 5 Bind for \$4.00.

Hvert Bind bestaar af 12 Hefter og udgjør 384 store Oktaafider, Titelblad og Indholdsregister indbefattet.

Adresse: R. Thronsfen,

Dr. 14, Decorah, Iowa.

To Søstre, en Fortælling fra en norsk Fjeldbygd (4 Hefter af „For Hjemmet“) portofrit for 25 Cts.

Adresse: R. Thronsfen, Dr. 14, Decorah, Iowa.

Den nye norske Barberstue er i Basementet i Adams ny Blok, Hjørnet af Water og Winnebago Streets, Decorah, Iowa.

M. D. Solberg.

En Byggetomt paa Mechanic Street

med ny opmuret Kjælder, færdig til at bebygges med Brick eller Frame, er meget billig til Salgs ved E. P. Johnson, Attorney, Adams Blok.

Iver Larsen
følger udelukkende for Kontant og handler med
DRYGOODS, NOTIONS,
Færdiggjorte Klæder,
Hatte, Huer, Støvler, Sko, Kolonialvarer, etc. etc.
Steyers Bygning ved Siden af Winnesheik House.
Decorah - - Iowa.

For 10 Cents sendes portofrit et Hefte, indeholdende
„**To ældgamle Sange fornyede**“,
nemlig **Solvtalvisen** og **Den gyldne ABC** 8 for 50 Cts., 20 for
\$1.00, 100 for \$3.50. Adresse: N. Thronsdjen, Dr. 14, Decorah, Iowa.

Philip Ashton eller den nye Robinson,
Martyren i St. Andrews, Jacob Flints Reise, Elisabeth, en dansk Fortælling,
Skovstjernen (Missionær Fjeldstedts Ungdomshistorie) — alle disse og flere
mindre Fortællinger samt meget andet interessant Læsestof findes i 9de Aar-
gang (15de og 16de Bind, 24 Hefter) af „**For Hjemmet**“, der sendes porto-
frit til hvilkensomhelst Adresse i de For. Sta'er og Canada for \$2.00.
Adresse: N. Thronsdjen, Dr. 14, Decorah, Iowa.

Ny Möbelhandel.

J. JACKWITZ.
DECORAH, IOWA.

Alle Slags Møbler, saavel simple som fine og elegante, sælges til Ti-
dens billigste Priser. Reparationer udføres.
Ligklister hæves paa Lager. Begravelser besørjes.

Nogle Rest-Exemplarer af
Socrates's Forivarstale ved Platon
samt Fortællingen „**To Søstre**“ (8 Hefter af „**For Hjemmet**“) sendes tiisam-
men portofrit for 35 Cents. Adresse N. Thronsdjen, Decorah, Iowa.

F. P. Johnson,
ATTORNEY AT LAW,
Adams Block. DECORAH, IOWA.

W. L. EASTON,

Eier af det vel bekjendte

OPERA HOUSE CLOTHING STORE,

har netop modtaget et meget stort og omhyggelig udvalgt Lager af færdig-gjorte Klæder, Hatte, Huer, Støvler, Sko og alle Slags Herre-Tvøperings-Gjenstande, som sælges til Tidens billigste Priser.

☞ Klæder efter Bestilling forfærdiges prompte.

Opera House Clothing Store,
Decorah, Iowa.

ST. OLAF'S SCHOOL,

En lutherisk Højskole for Gutter og Piger,
Northfield, Minnesota.

Nye Terminer begynder i April, September og November. Betalingen er \$30.00 for Skoleaaret (10 Maaneder) og for en Termin i Forhold. Kost billig.

Nærmere Underretning faaes ved Henvendelse til Bestyreren

Th. N. Mohu, Northfield, Minn.

P. E. Haugen,

☞ Eier af ☞

Decorah Marble Works.

Water St. - - DECORAH, IOWA.

Jeg tillader mig herved at gjøre Landsmænd i Winnesheit og Allamakee Countier i Iowa, samt i Fillmore, Houston, Freeborn, Goodhue og Olmstead Countier i Minnesota, og forresten i hele den nordre Del af Iowa og sydlige Minnesota, opmærksomme paa, at jeg nu er istand til at expedere alle Ordres med kort Bærsel. Jeg har sikret mig de bedste Arbeidere og kan udføre smukt og billigt Arbeide. Da jeg ogsaa har norske Stenhuggere, har Landsmænd den Fordel, at de kan faa sin Inscription feilfri, hvilket er aldeles umuligt, hvor man blot har Arbeidere af andre Nationer.

Som reisende Agenter har jeg engageret Dhr. Harvey Miller og
F r i s Rosenheimer. P. E. Haugen.

Enhver, som ønsker Gravstene, og ikke træffer min Agent, kan derom tilskrive mig, samt angive, hvor kostbar Sten han ønsker, og jeg skal da sende ham Tegninger med vedføjet Pris, hvorefter han kan sende mig tilbage det Exemplar, han udvælger, tilligemed Ordre og Inscription samt nærmeste Fragt-Office.

P. E. Haugen.